

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 26

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

28 stycznia 2012

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko ⁽¹⁾** 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ **Informacja o dacie wejścia w życie Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka** 22

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 71/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 689/2008 dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów** 23

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 72/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw oraz wprowadzające odstępstwo od tego rozporządzenia 26

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 73/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 28

DECYZJE

2012/45/UE, Euratom:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 23 stycznia 2012 r. w sprawie mianowania członków Komitetu Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) 30

2012/46/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 23 stycznia 2012 r. w sprawie uruchomienia w Niderlandach zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych 32

2012/47/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 24 stycznia 2012 r. upoważniająca Szwecję do stosowania obniżonej stawki podatku wobec energii elektrycznej zużywanej przez gospodarstwa domowe oraz przedsiębiorstwa w sektorze usług w niektórych rejonach w północnej Szwecji zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE 33

2012/48/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 26 stycznia 2012 r. przedłużająca obowiązywanie decyzji 2009/251/WE zobowiązującej państwa członkowskie do zagwarantowania, że produkty zawierające biocyd fumaran dimetylu nie będą wprowadzane do obrotu ani udostępniane na rynku (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 321) ⁽¹⁾ 35

2012/49/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 26 stycznia 2012 r. zmieniająca decyzje 2011/263/UE i 2011/264/UE w celu uwzględnienia zmian w klasyfikacji enzymów zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy Rady 67/548/EWG i z załącznikiem VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 323) ⁽¹⁾ 36

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011) 38

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2011/92/UE

z dnia 13 grudnia 2011 r.

w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko

(tekst jednolity)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom
narodowym,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-
Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy ją ujednolicić.

(2) Na podstawie art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej polityka Unii w dziedzinie środowiska oparta jest na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”. Skutki w środowisku powinny być

uwzględniane w możliwie najwcześniejszej fazie we wszystkich procesach planowania technicznego i podejmowania decyzji.

(3) Zasady oceny skutków środowiskowych powinny być zharmonizowane, szczególnie w odniesieniu do przedsięwzięć, które powinny podlegać ocenie, podstawowych obowiązków wykonawców oraz do zawartości oceny. Państwa członkowskie mogą ustanowić bardziej rygorystyczne przepisy dotyczące ochrony środowiska.

(4) Ponadto konieczne jest osiągnięcie jednego z celów Unii w obszarze ochrony środowiska i jakości życia.

(5) Unijne prawodawstwo w zakresie środowiska zawiera przepisy pozwalające organom publicznym i innym podmiotom podejmować decyzje, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko, podobnie jak na zdrowie i pomyślność osób.

(6) Należy ustanowić zasady ogólne dotyczące oceny skutków środowiskowych w celu uzupełnienia i skoordynowania procedur wydawania zezwoleń na inwestycje stosowanych w stosunku do publicznych i prywatnych przedsięwzięć, które mogą mieć znaczny wpływ na środowisko.

(7) Zezwolenia na inwestycje dotyczące publicznych i prywatnych przedsięwzięć, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku, powinny być udzielane jedynie po wykonaniu oceny możliwych znaczących skutków środowiskowych tych przedsięwzięć. Ocena ta powinna być przeprowadzana na podstawie odpowiednich informacji dostarczonych przez wykonawcę, które mogą być uzupełniane przez organy i społeczność, która może być zainteresowana danym przedsięwzięciem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 154.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 15 listopada 2011 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik VI część A.

- (8) Niektóre rodzaje przedsięwzięć mogą powodować znaczące skutki w środowisku i te przedsięwzięcia powinny z zasady podlegać systematycznej ocenie.
- (9) Przedsięwzięcia innych rodzajów mogą nie powodować w każdym przypadku znaczących skutków w środowisku i te przedsięwzięcia powinny być oceniane, gdy państwa członkowskie uznają, że mogą one powodować znaczące skutki w środowisku.
- (10) Państwa członkowskie mogą ustalać progi lub kryteria określające, które z tych przedsięwzięć powinny podlegać ocenie ze względu na znaczenie ich skutków środowiskowych. Państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do indywidualnego badania przedsięwzięć, które nie osiągają wyznaczonych progów lub nie spełniają ustalonych kryteriów.
- (11) Ustalając takie progi lub kryteria albo przeprowadzając indywidualne badania przedsięwzięć w celu określenia, które z przedsięwzięć powinno podlegać ocenie z punktu widzenia ich znaczących skutków środowiskowych, państwa członkowskie powinny brać pod uwagę odpowiednie kryteria selekcji określone w niniejszej dyrektywie. Zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie mają najlepsze możliwości do zastosowania tych kryteriów w szczególnych przypadkach.
- (12) W przypadku przedsięwzięć podlegających ocenie niezbędne jest dostarczenie pewnego minimum informacji dotyczących przedsięwzięcia i jego skutków.
- (13) Należy ustanowić procedurę, która umożliwi wykonawcy uzyskanie opinii od właściwych organów, dotyczącej treści i zakresu informacji, które mają być opracowane i dostarczone do celu przeprowadzenia oceny. W ramach tej procedury państwa członkowskie mogą żądać, aby wykonawca dostarczył, między innymi, alternatywne rozwiązania dla przedsięwzięć, w których sprawie zamierza złożyć wnioski.
- (14) Skutki przedsięwzięcia w środowisku powinny być oceniane ze względu na ochronę zdrowia ludzi, poprawę jakości życia poprzez poprawę warunków środowiska oraz zachowanie różnorodności gatunków i zdolności reprodukcyjnej ekosystemów jako podstawy utrzymania życia.
- (15) Pożądane jest ustanowienie wzmocnionych przepisów dotyczących oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, w celu uwzględnienia zmian zaistniałych na poziomie międzynarodowym. Wspólnota Europejska podpisała Konwencję o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym z dnia 25 lutego 1991 r. i zatwierdziła ją dnia 24 czerwca 1997 r.
- (16) Skuteczny udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji umożliwia społeczeństwu wyrażenie, a decydentom branie pod uwagę opinii i trosk, które mogą mieć związek z tymi decyzjami, zwiększając w ten sposób odpowiedzialność i przejrzystość procesu podejmowania decyzji oraz wnosząc wkład w publiczną świadomość w zakresie kwestii dotyczących środowiska i w poparcie dla podjętych decyzji.
- (17) Udział, w tym uczestnictwo poprzez stowarzyszenia, organizacje i grupy, w szczególności organizacje pozarządowe promujące ochronę środowiska, powinien być odpowiednio rozwijany, w tym między innymi poprzez promowanie edukacji społeczeństwa w zakresie środowiska.
- (18) Wspólnota Europejska podpisała Konwencję ONZ/EKG o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus) dnia 25 czerwca 1998 r. i zatwierdziła ją dnia 17 lutego 2005 r.
- (19) Wśród celów konwencji z Aarhus znajduje się pragnienie zagwarantowania praw udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji w sprawach środowiskowych w celu przyczyniania się do ochrony prawa do życia w środowisku, które jest odpowiednie dla zdrowia i pomyślności osób.
- (20) Artykuł 6 konwencji z Aarhus przewiduje udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących szczególnych rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do tej konwencji oraz rodzajów działalności tam niewymienionych, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku.
- (21) Artykuł 9 ust. 2 i 4 konwencji z Aarhus przewiduje dostęp do procedury sądowej i innych procedur w celu zakwestionowania materialnej lub proceduralnej legalności decyzji, działań lub zaniechań podlegających postanowieniom art. 6 tej konwencji dotyczącym udziału społeczeństwa.
- (22) Jednakże niniejsza dyrektywa nie powinna być stosowana do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zostały przyjęte w drodze szczególnego aktu ustawodawstwa krajowego, ponieważ cele niniejszej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są osiąmane w procesie ustawodawczym.
- (23) Ponadto w wyjątkowych przypadkach może być właściwe wyłączenie szczególnego przedsięwzięcia spod procedur oceny ustanowionych w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem dostarczenia Komisji i zainteresowanej społeczności odpowiednich informacji.
- (24) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i w związku z tym mogą, ze względu na rozmiary i skutki proponowanego działania, zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (25) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku V część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do oceny skutków środowiskowych wywieranych przez przedsięwzięcia publiczne i prywatne, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku.

2. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) „przedsięwzięcie” oznacza:

— wykonanie prac budowlanych lub innych instalacji lub systemów,

— inne interwencje w otoczeniu naturalnym i krajobrazie, włącznie z wydobywaniem zasobów mineralnych;

b) „wykonawca” oznacza ubiegającego się o zezwolenie na prywatne przedsięwzięcie lub organ publiczny, który inicjuje przedsięwzięcie;

c) „zezwolenie na inwestycję” oznacza decyzję właściwego organu lub organów, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia;

d) „społeczeństwo” oznacza jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz, zgodnie z krajowym ustawodawstwem lub praktyką, ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy;

e) „zainteresowana społeczność” oznacza społeczeństwo, które jest lub może być dotknięte skutkami lub ma interes w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2. Do celów niniejszej definicji organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymagania przewidziane w prawie krajowym uważa się za mające interes w tym zakresie;

f) „właściwy organ lub organy” oznaczają ten organ lub te organy, które państwa członkowskie wyznaczają jako odpowiedzialne za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

3. Państwa członkowskie mogą zdecydować w konkretnych przypadkach, jeżeli tak przewidziano na mocy prawa krajowego, o niezastosowaniu niniejszej dyrektywy do przedsięwzięć służących celom obrony narodowej, jeżeli uważają, że takie zastosowanie miałoby niekorzystny wpływ na te cele.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zostały przyjęte przez szczególny akt ustawodawstwa krajowego, ponieważ cele niniejszej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są osiągane w procesie ustawodawczym.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić podleganie przedsięwzięć mogących powodować znaczące skutki w środowisku, między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, wymogowi uzyskania zezwolenia na inwestycję i oceny w odniesieniu do ich skutków, przed udzieleniem zezwolenia. Przedsięwzięcia te określa art. 4.

2. Ocena oddziaływania na środowisko może być zintegrowana z istniejącymi procedurami udzielania zezwolenia na przedsięwzięcia w państwach członkowskich lub, jeżeli takie nie istnieją, z innymi procedurami albo z procedurami, które będą ustanowione do realizacji celów niniejszej dyrektywy.

3. Państwa członkowskie mogą przewidzieć stosowanie jednolitej procedury w celu spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy i wymogów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽¹⁾.

4. Bez uszczerbku dla art. 7 państwa członkowskie mogą w wyjątkowych przypadkach wyłączyć określone przedsięwzięcie w całości lub w części spod przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

W takim przypadku państwa członkowskie:

a) rozważają, czy właściwa byłaby inna forma oceny;

b) udostępniają zainteresowanej społeczności informacje uzyskane w drodze innych form oceny, o których mowa w lit. a), informacje odnoszące się do decyzji o wyłączeniu oraz powodów jego przyznania;

c) informują Komisję przed udzieleniem zezwolenia o przyczynach uzasadniających przyznanie wyłączenia i przekazują jej informacje, które, w odpowiednim przypadku, udostępniają swoim obywatelom.

Komisja przesyła niezwłocznie otrzymane dokumenty innym państwom członkowskim.

Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie rocznie sprawozdanie ze stosowania niniejszego ustępu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8.

Artykuł 3

Ocena oddziaływania na środowisko określa, opisuje i ocenia we właściwy sposób dla każdego indywidualnego przypadku i zgodnie z art. 4—12, bezpośrednie i pośrednie skutki przedsięwzięcia dla następujących elementów:

- a) istot ludzkich, fauny i flory;
- b) gleby, wód, powietrza, klimatu i krajobrazu;
- c) dóbr materialnych i dziedzictwa kultury;
- d) oddziaływania między elementami, o których mowa w lit. a), b) i c).

Artykuł 4

1. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 4 przedsięwzięcia wymienione w załączniku I podlegają ocenie zgodnie z art. 5—10.

2. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 4, w odniesieniu do przedsięwzięć wymienionych w załączniku II państwa członkowskie ustalają, czy przedsięwzięcie podlega ocenie zgodnie z art. 5—10. Państwa członkowskie dokonują tego ustalenia za pomocą:

- a) badania indywidualnego;

lub

- b) progów lub kryteriów ustalonych przez państwo członkowskie.

Państwa członkowskie mogą postanowić o stosowaniu obydwu procedur, o których mowa w lit. a) i b).

3. Podczas przeprowadzania badania indywidualnego lub ustalania progów lub kryteriów do celów ust. 2 uwzględnia się odpowiednie kryteria selekcji wymienione w załączniku III.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by ustalenie dokonane przez właściwe organy zgodnie z ust. 2 udostępniane było społeczeństwu.

Artykuł 5

1. W przypadku przedsięwzięć, które stosownie do art. 4 mają podlegać ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z niniejszym artykułem oraz art. 6—10, państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do zapewnienia, by wykonawca dostarczył we właściwej formie informacje wyszczególnione w załączniku IV w zakresie, w jakim:

- a) państwa członkowskie uznają, że te informacje są odpowiednie dla danego etapu procedury zezwolenia i dla szczególnych cech określonego przedsięwzięcia lub typu przedsięwzięcia oraz dla cech środowiskowych, które mogą być naruszone;

- b) państwa członkowskie uznają, że można w sposób uzasadniony żądać od wykonawcy zebrania takich informacji, uwzględniając między innymi obecny stan wiedzy i metody oceny.

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by na życzenie wykonawcy przed złożeniem wniosku o zezwolenie na inwestycję właściwy organ wydał opinię na temat informacji, jakie mają być dostarczone przez wykonawcę zgodnie z ust. 1. Przed wydaniem opinii właściwy organ konsultuje się z wykonawcą i organami, o których mowa w art. 6 ust. 1. Fakt, że organ wydał opinię na podstawie niniejszego ustępu, nie wyklucza możliwości późniejszego domagania się od wykonawcy przedłożenia dalszych informacji.

Państwa członkowskie mogą żądać od właściwych organów wydania takiej opinii, niezależnie od tego, czy wystąpił o nią wykonawca.

3. Informacje, które mają być dostarczone przez wykonawcę zgodnie z ust. 1, zawierają co najmniej:

- a) opis przedsięwzięcia zawierający informacje o miejscu, projekcie i wielkości przedsięwzięcia;
- b) opis środków przewidzianych w celu uniknięcia, zmniejszenia i, jeżeli to możliwe, naprawienie poważnych niekorzystnych skutków;
- c) dane wymagane do rozpoznania i oszacowania głównych skutków, które mogą być spowodowane w środowisku przez to przedsięwzięcie;
- d) zarys zasadniczych alternatywnych rozwiązań rozważanych przez wykonawcę, łącznie ze wskazaniem głównych powodów dokonanego przez niego wyboru, uwzględniającego skutki środowiskowe;
- e) podsumowanie w języku nietechnicznym informacji, o których mowa w lit. a)–d).

4. Państwa członkowskie zapewniają w razie konieczności, by organy posiadające stosowne informacje, w szczególności w odniesieniu do art. 3, udostępniły te informacje wykonawcy.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić organom, których przedsięwzięcie może dotyczyć z powodu ich szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do środowiska, możliwość wyrażenia swojej opinii na temat informacji dostarczonych przez wykonawcę i wniosku o zezwolenie na inwestycję. W tym celu państwa członkowskie wyznaczają organy, które są konsultowane albo w sposób ogólny, albo w odniesieniu do poszczególnych przypadków. Informacje zebrane na podstawie art. 5 są przekazywane tym organom. Państwa członkowskie ustanawiają szczegółowe regulacje dotyczące tych konsultacji.

2. Społeczeństwo jest informowane, czy to poprzez ogłoszenia publiczne czy poprzez inne właściwe środki, takie jak media elektroniczne, jeśli są dostępne, o następujących kwestiach w ramach procedur podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, i najpóźniej wtedy, kiedy tylko informacje mogą zostać należycie dostarczone:

- a) wniosku o zezwolenie na inwestycję;
- b) fakcie, że przedsięwzięcie poddane jest procedurze oceny oddziaływania na środowisko oraz, gdzie stosowne, fakcie, że stosuje się art. 7;
- c) danych szczegółowych właściwych organów odpowiedzialnych za podejmowanie decyzji, organów, od których można uzyskać istotne informacje, organów, do których mogą być przedkładane komentarze lub zapytania, oraz szczegółach harmonogramu przekazywania komentarzy lub zapytań;
- d) charakterze możliwych decyzji lub, jeśli istnieje, projekcie decyzji;
- e) wskazaniu dostępności informacji zebranych na podstawie art. 5;
- f) wskazaniu czasu i miejsc, w których zostaną udostępnione istotne informacje, oraz środków, za pomocą których zostaną one udostępnione;
- g) szczegółach ustaleń dotyczących udziału społeczeństwa, dokonanych na podstawie ust. 5 niniejszego artykułu.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by w odpowiednich ramach czasowych udostępniane były zainteresowanej społeczności następujące informacje:

- a) wszelkie informacje zebrane na podstawie art. 5;
- b) zgodnie z ustawodawstwem krajowym, główne sprawozdania i porady skierowane do właściwego organu lub organów w czasie, kiedy zainteresowana społeczność została poinformowana zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu;
- c) zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska⁽¹⁾, informacje inne niż te, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, które mają związek z decyzją zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy oraz które stają się dostępne dopiero po czasie, kiedy zainteresowana społeczność została poinformowana zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Zainteresowana społeczność otrzymuje wczesne i skuteczne możliwości udziału w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, i w tym celu uprawniona jest do wyrażania komentarzy

i opinii, kiedy właściwy organ lub organy dysponują wszystkimi opcjami zanim podjęta zostanie decyzja w sprawie wniosku o zezwolenie na inwestycję.

5. Szczegółowe ustalenia dotyczące informowania społeczeństwa (na przykład poprzez rozlepianie plakatów w określonym promieniu lub publikację w lokalnych gazetach) oraz konsultowania zainteresowanej społeczności (na przykład poprzez uwagi na piśmie lub w drodze publicznego wysłuchania), są dokonywane przez państwa członkowskie.

6. Określa się rozsądne ramy czasowe dla różnych faz, dające wystarczającą ilość czasu dla poinformowania społeczeństwa oraz zainteresowanej społeczności, aby przygotowały i skutecznie uczestniczyły w podejmowaniu decyzji dotyczących środowiska, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego artykułu.

Artykuł 7

1. Jeżeli państwo członkowskie ma świadomość, że przedsięwzięcie może powodować znaczące skutki w środowisku innego państwa członkowskiego lub na żądanie państwa członkowskiego, które może być dotknięte takimi skutkami, państwo członkowskie, na którego terytorium przedsięwzięcie ma być zrealizowane, przesyła państwu członkowskiemu dotkniętemu skutkami danego przedsięwzięcia, jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie poinformowania własnego społeczeństwa, między innymi:

- a) opis przedsięwzięcia wraz z wszelkimi dostępnymi informacjami o jego możliwym oddziaływaniu transgranicznym;
- b) informacje o charakterze decyzji, która może być podjęta.

Państwo członkowskie, na którego terytorium przedsięwzięcie ma być zrealizowane, przyznaje innemu państwu członkowskiemu rozsądny termin na wyrażenie woli wzięcia udziału w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, i może też załączyć informacje, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Jeżeli państwo członkowskie, które otrzymuje informacje na podstawie ust. 1 wyrazi wolę uczestnictwa w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, państwo członkowskie, na którego terytorium przedsięwzięcie ma być zrealizowane, o ile do tej pory tego nie uczyniło, przesyła państwu członkowskiemu dotkniętemu skutkami przedsięwzięcia informacje, których udzielenie jest wymagane na podstawie art. 6 ust. 2 oraz informacje, których udostępnienie jest wymagane na podstawie art. 6 ust. 3 lit. a) i b).

3. Państwa członkowskie, których to dotyczy, każde w zakresie, w jakim go to dotyczy, zapewniają również, by:

- a) informacje określone w ust. 1 i 2 zostały udostępnione w odpowiednim czasie organom, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz zainteresowanej społeczności na terytorium państwa członkowskiego, które może być znacząco dotknięte; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26.

b) organy, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz zainteresowana społeczność miały możliwość, przed udzieleniem zezwolenia na inwestycję, przekazania w odpowiednim czasie swojej opinii w sprawie informacji dostarczonych właściwym organom państwa członkowskiego, na terytorium którego przedsięwzięcie ma być zrealizowane.

4. Zainteresowane państwa członkowskie rozpoczynają konsultacje dotyczące między innymi potencjalnych transgranicznych skutków przedsięwzięcia oraz środków przewidzianych do zmniejszenia lub wyeliminowania takich skutków, a także ustalają odpowiednie ramy czasowe dla trwania konsultacji.

5. Szczegółowe ustalenia dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu mogą zostać dokonane przez zainteresowane państwa członkowskie oraz muszą umożliwiać zainteresowanej społeczności na terytorium państwa członkowskiego dotkniętego skutkami przedsięwzięcia skuteczne uczestnictwo w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, dla danego przedsięwzięcia.

Artykuł 8

Rezultaty konsultacji oraz informacje zebrane na podstawie art. 5, 6 i 7 są uwzględniane w procedurze zezwolenia na inwestycję.

Artykuł 9

1. Kiedy decyzja o przyznaniu lub odmowie wydania zezwolenia na inwestycję zostaje podjęta, właściwy organ lub organy informują o niej społeczeństwo zgodnie z odpowiednimi procedurami, podając do wiadomości społeczeństwa następujące informacje:

- a) treść decyzji i związane z nią warunki;
- b) przebadawszy troski i opinie wyrażone przez zainteresowaną społeczność, główne przyczyny i okoliczności, na których oparta jest decyzja, włączając informacje dotyczące udziału społeczeństwa;
- c) w miarę potrzeby, opis podstawowych środków, jakie mają być podjęte w celu uniknięcia, ograniczenia i, jeżeli jest to możliwe, skompensowania znaczących niekorzystnych skutków.

2. Właściwy organ lub organy powiadamiają każde państwo członkowskie, które było konsultowane na podstawie art. 7, przekazując mu informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Konsultowane państwa członkowskie zapewniają, by te informacje zostały udostępnione we właściwy sposób zainteresowanej społeczności na ich własnym terytorium.

Artykuł 10

Przepisy niniejszej dyrektywy nie mają wpływu na zobowiązanie właściwych organów do przestrzegania ograniczeń nałożonych przez krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne oraz przez obowiązujące praktyki

prawne w odniesieniu do tajemnicy handlowej i przemysłowej, włączając własność intelektualną oraz ochronę interesu publicznego.

Jeżeli stosuje się art. 7, przekazywanie informacji innemu państwu członkowskiemu oraz odbiór informacji przez inne państwo członkowskie podlega ograniczeniom obowiązującym w państwie członkowskim, w którym jest wnioskowane przedsięwzięcie.

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie zapewniają, by zgodnie z odpowiednim krajowym systemem prawnym, członkowie zainteresowanej społeczności:

- a) mający wystarczający interes lub ewentualnie;
- b) podnoszący naruszenie prawa, gdy administracyjne procedury prawne państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego,

mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym ustawą, by zakwestionować materialną lub proceduralną legalność decyzji, działań lub zaniechań, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących udziału społeczeństwa.

2. Państwa członkowskie ustalają, na jakim etapie mogą być kwestionowane decyzje, działania lub zaniechania.

3. Państwa członkowskie ustalają, co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa, zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości. W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych spełniających wymogi, o których mowa w art. 1 ust. 2, uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu. Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu.

4. Przepisy niniejszego artykułu nie wykluczają możliwości wstępnej procedury odwoławczej przed organem administracyjnym oraz nie mają wpływu na wymóg wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed zwróceniem się do sądowych procedur odwoławczych, gdzie taki wymóg istnieje na mocy prawa krajowego.

Każda taka procedura musi być uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki i niezbyt droga.

5. W celu zwiększenia skuteczności przepisów niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, by praktyczne informacje dotyczące dostępu do administracyjnych i sądowych procedur odwoławczych były podawane do wiadomości społeczeństwa.

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie i Komisja wymieniają informacje o doświadczeniach zdobytych przy stosowaniu niniejszej dyrektywy.

2. W szczególności, państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich kryteriach lub progach przyjętych do selekcji przedsięwzięć, o których mowa zgodnie z art. 4 ust. 2.

3. Komisja na podstawie tej wymiany informacji przedstawia, w razie potrzeby, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie dodatkowe wnioski w celu zapewnienia stosowania niniejszej dyrektywy w dostatecznie skoordynowany sposób.

Artykuł 13

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14

Dyrektywa 85/337/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku V część A traci moc, bez uszczerbku dla

zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku V część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VI.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. SZPUNAR
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PRZEDSIĘWZIĘCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 1

1. Rafinerie ropy naftowej (wyluczając przedsiębiorstwa wytwarzające jedynie smary z ropy naftowej) i instalacje do gazyfikacji i upłynniania węgla lub łupków bitumicznych o wydajności co najmniej 500 ton dziennie.
2. a) Elektrociepłownie i inne instalacje do spalania o mocy cieplnej co najmniej 300 MW;

b) elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe oraz demontaż lub wycofanie z eksploatacji takiej elektrowni jądrowej bądź reaktorów⁽¹⁾ (z wyjątkiem instalacji badawczych do produkcji i przekształcania materiałów rozszczepialnych i paliworodnych, o mocy nieprzekraczającej 1 kilowata przy ciągłym obciążeniu termicznym).
3. a) Instalacje do przetwarzania napromieniowanych paliw jądrowych;

b) urządzenia przeznaczone do:
 - (i) produkcji i wzbogacania paliw jądrowych;
 - (ii) przetwarzania napromieniowanych paliw jądrowych lub wysokoaktywnych odpadów radioaktywnych;
 - (iii) ostatecznego unieszkodliwiania napromieniowanych paliw jądrowych;
 - (iv) wyłącznie do ostatecznego unieszkodliwiania odpadów radioaktywnych;
 - (v) wyłącznie do składowania (planowanego na dłużej niż 10 lat) napromieniowanych paliw jądrowych lub odpadów radioaktywnych w innym miejscu niż miejsce produkcji.
4. a) Kombinaty do wstępnego wytopu żelaza i stali;

b) urządzenia do produkcji nieżelaznych surowców metali z rud, koncentratów lub surowców wtórnych przy zastosowaniu procesów metalurgicznych, chemicznych lub elektrolitycznych.
5. Urządzenia do wydobywania azbestu oraz przetwarzania i transformacji azbestu i produktów zawierających azbest: dla produktów azbestowo-cementowych o rocznej produkcji większej niż 20 000 ton produktu końcowego, dla materiałów ciernych o rocznej produkcji większej niż 50 ton produktu końcowego i dla innych zastosowań azbestu, zużywających go w ilości większej niż 200 ton na rok.
6. Zintegrowane urządzenia chemiczne, tj. takie urządzenia, które służą do wytwarzania na skalę przemysłową substancji z wykorzystywaniem chemicznych reakcji przemiany, w których jest szereg zespołów zestawionych i powiązanych funkcjonalnie ze sobą, służących do:
 - a) produkcji podstawowych organicznych substancji chemicznych;
 - b) produkcji podstawowych chemikaliów nieorganicznych;
 - c) produkcji fosforowych, azotowych lub potasowych nawozów sztucznych (prostych i złożonych);
 - d) produkcji substancji bazowych preparatów ochrony roślin i biocydów;
 - e) produkcji podstawowych produktów farmaceutycznych z wykorzystaniem procesów chemicznych bądź biologicznych;
 - f) produkcji materiałów wybuchowych.

⁽¹⁾ Elektrownie jądrowe i reaktory jądrowe uznane są za nieczynne wtedy, gdy całe paliwo jądrowe lub radioaktywnie skażone pozostałości w sposób stały usunięto z całego urządzenia.

7. a) Budowa dalekobieżnych linii ruchu kolejowego i portów lotniczych ⁽¹⁾ z głównym pasem startowym o długości 2 100 m lub więcej;
- b) budowa autostrad i dróg szybkiego ruchu ⁽²⁾;
- c) budowa nowej drogi o czterech pasach lub większej liczbie pasów bądź wyrównanie lub poszerzenie istniejącej drogi złożonej z najwyżej dwóch pasów do co najmniej czterech pasów, w przypadku gdy taka nowa droga lub wyrównywana lub poszerzana część drogi miałaby co najmniej 10 kilometrów długości w jednym odcinku.
8. a) Śródlądowe drogi wodne i porty śródlądowe pozwalające na przepływanie statków o wyporności powyżej 1 350 ton;
- b) porty handlowe, nabrzeża dla załadunku i rozładunku połączone z lądem oraz przedporcia (z wyłączeniem nabrzeży dla promów), które mogą przyjąć statki o wyporności powyżej 1 350 ton.
9. Urządzenia do unieszkodliwiania odpadów za pomocą przekształcania termicznego lub obróbki chemicznej, zdefiniowanej w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów ⁽³⁾ w pozycji D9, bądź składowisko odpadów niebezpiecznych, zdefiniowanych w art. 3 pkt 2 tej dyrektywy.
10. Urządzenia do unieszkodliwiania za pomocą przekształcania termicznego lub obróbki chemicznej, zdefiniowanej w załączniku I do dyrektywy 2008/98/WE w pozycji D9, odpadów innych niż niebezpieczne, o wydajności przekraczającej 100 ton dziennie.
11. Ujęcia wód gruntowych lub systemy sztucznego nawadniania, gdzie roczny pobór lub zużycie wody wynosi co najmniej 10 mln m³.
12. a) Przedsięwzięcia związane z przetaczaniem zasobów wodnych między dorzeczami rzek, w przypadkach gdy jest ono związane z zabezpieczeniem przed potencjalnym brakiem wody, a ilość przetocznej wody przekracza 100 mln m³ rocznie;
- b) we wszystkich innych przypadkach przedsięwzięcia przetaczania zasobów wodnych między dorzeczami rzeki, jeżeli wieloletni średni wypływ wody z dorzecza w ujęciu wody przekracza 2 000 mln m³ rocznie, a ilość przetaczanej wody przekracza 5 % tego wypływu.
- W obu przypadkach nie uwzględnia się przetaczania wody pitnej rurociągami.
13. Oczyszczalnie ścieków o wydajności przekraczającej 150 000 równoważnej liczby mieszkańców, zdefiniowanej w art. 2 pkt 6 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych ⁽⁴⁾.
14. Wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego do celów handlowych, w przypadku gdy ilości wydobyte przekraczają 500 ton dziennie dla ropy naftowej i 500 000 m³ dziennie w przypadku gazu.
15. Zapory i inne urządzenia przeznaczone do zatrzymywania lub stałego gromadzenia wody w przypadku gdy nowe lub dodatkowe masy wód zatrzymanych lub zmagazynowanych przekraczają 10 mln m³.
16. Rurociągi o średnicy powyżej 800 mm i długości powyżej 40 km:
- a) do transportu gazu, ropy, chemikaliów;
- b) do transportu strumieni dwutlenku węgla (CO₂) dla celów geologicznego składowania, wraz z przynależnymi stacjami pośrednimi pomp.
17. Urządzenia do intensywnej hodowli drobiu lub świń o pojemności większej niż:
- a) 85 000 stanowisk dla brojlerów, 60 000 stanowisk dla kur;
- b) 3 000 stanowisk dla świń produkcyjnych (ponad 30 kg); lub
- c) 900 stanowisk dla macior.

⁽¹⁾ Do celów niniejszej dyrektywy „port lotniczy” oznacza port lotniczy, który zgodny jest z definicją zawartą w Konwencji chicagowskiej z 1944 r. ustanawiającej Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (załącznik 14).

⁽²⁾ Do celów niniejszej dyrektywy „droga szybkiego ruchu” oznacza drogę spełniającą wymagania zawarte w Umowie europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego z dnia 15 listopada 1975 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40.

18. Zakłady przemysłowe do:
- a) produkcji pulpy z drewna lub podobnych materiałów włóknistych;
 - b) produkcji papieru i kartonu o wydajności przekraczającej 200 ton dziennie.
19. Kamieniołomy i kopalnie odkrywkowe w przypadku gdy powierzchnia zakładów przekracza 25 ha lub wydobycia torfu w zakładzie o powierzchni przekraczającej 150 ha.
20. Konstrukcje napowietrznych linii elektrycznych o napięciu co najmniej 220 kV i długości powyżej 15 km.
21. Urządzenia do składowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych lub chemikaliów, o pojemności co najmniej 200 000 ton.
22. Składowiska zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla ⁽¹⁾.
23. Instalacje do wychwytywania strumieni CO₂ dla celów geologicznego składowania zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE z instalacji objętych niniejszym załącznikiem lub w przypadku, gdy łączna roczna wydajność wychwytywania CO₂ wynosi 1,5 megatony i więcej.
24. Jakakolwiek zmiana lub poszerzenie przedsięwzięć wymienionych w niniejszym załączniku, gdy taka zmiana lub poszerzenie samo w sobie napotyka progi podane w niniejszym załączniku.
-

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114.

ZAŁĄCZNIK II

PRZEDSIĘWZIĘCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 2**1. ROLNICTWO, LEŚNICTWO I AKWAKULTURA**

- a) Przedsięwzięcia dotyczące restrukturyzacji obszarów wiejskich;
- b) przedsięwzięcia w celu wykorzystania nieużytków i obszarów półnaturalnych do intensywnego użytkowania rolnego;
- c) przedsięwzięcia zarządzania wodą w rolnictwie, włączając nawadnianie i meliorację;
- d) wstępne zalesianie i wycinanie lasów w celu zamiany przeznaczenia gruntów;
- e) urządzenia do intensywnej hodowli żywca (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- f) intensywna hodowla ryb;
- g) rekultywacja terenów z morza.

2. PRZEMYSŁ WYDOBYWCZY

- a) Kamieniołomy, kopalnie odkrywkowe, wydobywanie torfu (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- b) górnictwo podziemne;
- c) wydobywanie minerałów przy pomocy pogłębiarek morskich lub rzecznych;
- d) głębokie wiercenia, w szczególności:
 - (i) wiercenia geotermiczne;
 - (ii) wiercenia w celu składowania odpadów jądrowych;
 - (iii) wiercenia w celu zaopatrzenia w wodę;z wyjątkiem wierceń w celu zbadania stabilności gruntu;
- e) powierzchniowe urządzenia przemysłowe dla wydobywania węgla, ropy naftowej, gazu ziemnego i rud, a także łupków bitumicznych.

3. PRZEMYSŁ ENERGETYCZNY

- a) Urządzenia przemysłowe do produkcji energii, pary i gorącej wody (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- b) urządzenia przemysłowe do transportu gazu, pary i gorącej wody, linie napowietrzne do przesyłania energii elektrycznej (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- c) powierzchniowe składowanie gazu ziemnego;
- d) podziemne składowanie gazów palnych;
- e) powierzchniowe składowanie paliw kopalnych;
- f) przemysłowe brykietowanie węgla kamiennego i brunatnego;
- g) urządzenia do obrabiania i składowania odpadów radioaktywnych (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- h) urządzenia do produkcji wodnej energii elektrycznej;
- i) urządzenia wykorzystujące siłę wiatru do produkcji energii elektrycznej (farmy wiatrowe);

- j) instalacje do wychwytywania strumieni CO₂ dla celów geologicznego składowania zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE z instalacji nieobjętych załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

4. PRODUKCJA I PRZETWARZANIE METALI

- a) Urządzenia do produkcji surówki lub stali (pierwotny i wtórny wytop), łącznie z odlewem ciągłym;
- b) urządzenia do przetwarzania metali żelaznych:
 - (i) walcownie gorące;
 - (ii) kuźnie młotkowe;
 - (iii) nakładanie ochronnych powłok metalowych;
- c) odlewnie metali żelaznych;
- d) urządzenia do wytapiania, wraz z wytwarzaniem stopów, metali nieżelaznych, z wyłączeniem metali szlachetnych, a uwzględniając odzyskane produkty (uszlachetnianie, przetapianie i in.);
- e) urządzenia do obróbki powierzchniowej metali i tworzyw sztucznych przy użyciu elektrolizy lub reakcji chemicznych;
- f) produkcja i montowanie pojazdów mechanicznych oraz produkcja silników;
- g) stocznie;
- h) zakłady budowy i naprawy samolotów;
- i) produkcja sprzętu kolejowego;
- j) wytłaczanie eksplozyjne;
- k) urządzenia do prażenia i spiekania rud metali.

5. PRZEMYSŁ MINERALNY

- a) Piece koksowe (sucha destylacja węgla);
- b) urządzenia do wytwarzania cementu;
- c) urządzenia do produkcji azbestu oraz wyrobów azbestowych (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- d) urządzenia do produkcji szkła, w tym włókna szklanego;
- e) urządzenia do wytapiania substancji mineralnych, wliczając produkcję włókien mineralnych;
- f) produkcja wyrobów ceramicznych poprzez wypalanie, w szczególności dachówek, cegieł, cegieł szamotowych, płytek, naczyń kamionkowych lub porcelany.

6. PRZEMYSŁ CHEMICZNY (PRZEDSIĘWZIĘCIA NIEWYMIENIONE W ZAŁĄCZNIKU I)

- a) Obróbka półfabrykatów i produkcja chemikaliów;
- b) produkcja pestycydów i produktów farmaceutycznych, farb i lakierów, elastomerów i nadtlenu;
- c) pomieszczenia i urządzenia do magazynowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych i chemicznych.

7. PRZEMYSŁ SPOŻYWCZY

- a) wytwarzanie olejów i tłuszczów roślinnych i zwierzęcych;
- b) pakowanie i puszkowanie produktów zwierzęcych i roślinnych;

- c) produkcja produktów mleczarskich;
- d) browary i słodownie;
- e) wytwarzanie wyrobów cukierniczych i syropów;
- f) urządzenia do uboju zwierząt;
- g) urządzenia przemysłowe do wytwarzania skrobi;
- h) zakłady przetwórstwa ryb i tranu;
- i) cukrownie.

8. PRZEMYSŁ TEKSTYLNÝ, SKÓRZANY, DRZEWNY I PAPIERNICZY

- a) Zakłady przemysłowe do produkcji papieru i kartonu (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- b) zakłady obróbki wstępnej (mycie, bielenie, merceryzacja), farbiarnie włókien lub tekstyliów;
- c) garbarnie skór i skórek;
- d) urządzenia do produkcji i przetwarzania celulozy.

9. PRZEMYSŁ GUMOWY

Wytwarzanie i obróbka produktów opartych na elastomerach.

10. PRZEDSIĘWZIĘCIA INFRASTRUKTURALNE

- a) Przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach przemysłowych;
- b) przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach miejskich, włączając budownictwo centrów handlowych i parkingów;
- c) budowa dróg kolejowych i urządzeń do przeładunku w transporcie mieszanym oraz terminali dla transportu mieszanego (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- d) budowa lotnisk (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- e) budowa dróg, portów i urządzeń portowych, łącznie z portami rybackimi (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- f) budowa śródlądowych dróg wodnych niewymienionych w załączniku I, prace kanalizacyjne i przeciwpowodziowe;
- g) zapory i inne urządzenia przeznaczone do zatrzymywania lub gromadzenia wody na dłuższe okresy czasu (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- h) linie tramwajowe, linie kolei nadziemnej lub podziemnej, kolejki wiszące lub podobne szczególnego typu, używane wyłącznie lub głównie do transportu osobowego;
- i) instalacje ropociągowe i gazociągowe oraz rurociągi do transportu strumieni CO₂ dla celów geologicznego składowania (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- j) budowa akweduktów transportujących wodę na dalekie odległości;
- k) prace nabrzeżne w celu zwalczania erozji i prace na morzu prowadzące do zmiany wybrzeża morskiego poprzez budowę, na przykład, grobli, mol, pirsów, oraz pozostałe prace na morzu służące ochronie wybrzeża, z wyłączeniem prac konserwatorskich i rekonstrukcji;
- l) ujęcia wód gruntowych i systemy sztucznego nawadniania niewymienione w załączniku I;
- m) prace nad przetaczaniem zasobów wodnych między zlewiskami rzek niewymienione w załączniku I.

11. INNE PRZEDSIĘWZIĘCIA

- a) Stałe torry wyścigowe i do jazd próbnych dla pojazdów mechanicznych;
- b) urządzenia do unieszkodliwiania odpadów (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- c) oczyszczalnie ścieków (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- d) wylewiska osadów;
- e) składowiska złomu żelaza, w tym złomu samochodowego;
- f) stanowiska testowe dla silników, turbin lub reaktorów;
- g) urządzenia do produkcji sztucznych włókien mineralnych;
- h) urządzenia do odzysku lub likwidacji substancji wybuchowych;
- i) zakłady utylizacyjne.

12. TURYSTYKA I WYPOCZYNEK

- a) Nartostrady, wyciągi narciarskie i kolejki linowe oraz inwestycje towarzyszące;
- b) porty jachtowe;
- c) ośrodki wypoczynkowe i kompleksy hotelowe poza obszarami miejskimi wraz z inwestycjami towarzyszącymi;
- d) stałe obozy kempingowe i karawaningowe;
- e) parki rozrywki.

- 13. a) Wszelkie zmiany bądź rozbudowa przedsięwzięć wymienionych w załączniku I lub niniejszym załączniku, już zatwierdzonych, zrealizowanych lub będących w trakcie realizacji, które mogą powodować znaczące niekorzystne skutki w środowisku (zmiany lub rozbudowa niewymienione w załączniku I);
 - b) przedsięwzięcia w załączniku I podjęte wyłącznie lub głównie z powodu opracowania lub testowania nowych metod lub produktów i użytkowane nie dłużej niż przez dwa lata.
-

ZAŁĄCZNIK III

KRYTERIA SELEKCJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 3**1. CECHY PRZEDSIĘWZIĘĆ**

Cechy przedsięwzięć muszą być rozpatrzone z uwzględnieniem w szczególności:

- a) rozmiaru przedsięwzięcia;
- b) kumulacji z innymi przedsięwzięciami;
- c) korzystania z zasobów naturalnych;
- d) produkcji odpadów;
- e) zanieczyszczeń i zagrożeń;
- f) ryzyka wypadku, w szczególności uwzględniając użyte substancje i technologie.

2. LOKALIZACJA PRZEDSIĘWZIĘĆ

Środowiskowa podatność obszarów geograficznych, które mogą być dotknięte skutkami spowodowanymi przez przedsięwzięcia, musi być rozpatrywana z uwzględnieniem w szczególności:

- a) dotychczasowego przeznaczenia gruntów;
- b) względnej obfitości, jakości i zdolności do odtwarzania zasobów naturalnych na danym obszarze;
- c) zdolności absorpcji środowiska naturalnego, ze zwróceniem szczególnej uwagi na:
 - (i) tereny podmokłe;
 - (ii) strefy nadbrzeżne;
 - (iii) góry i obszary leśne;
 - (iv) rezerваты naturalne i parki;
 - (v) obszary sklasyfikowane lub chronione przez ustawodawstwo państw członkowskich; obszary specjalnej ochrony wyznaczone przez państwa członkowskie na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽¹⁾ i dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych ⁽²⁾;
 - (vi) obszary, na których zostały już przekroczone normy jakościowe w odniesieniu do ochrony środowiska określone w ustawodawstwie Unii;
 - (vii) obszary gęsto zaludnione;
 - (viii) krajobrazy o znaczeniu historycznym, kulturalnym lub archeologicznym.

3. CECHY POTENCJALNEGO ODDZIAŁYWANIA

Potencjalne znaczące skutki przedsięwzięć muszą być rozpatrywane w stosunku do kryteriów określonych w pkt 1 i 2 oraz z uwzględnieniem w szczególności:

- a) zakresu oddziaływania (obszar geograficzny i liczba mieszkańców, którzy znajdują się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia);
- b) transgranicznego charakteru oddziaływania;
- c) ciężaru i kompleksowości oddziaływania;
- d) prawdopodobieństwa wystąpienia oddziaływania;
- e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

ZAŁĄCZNIK IV

INFORMACJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5 UST. 1

1. Opis przedsięwzięcia obejmujący w szczególności:
 - a) opis cech fizycznych przedsięwzięcia i wymagań użytkowania terenu w czasie poszczególnych faz budowy i eksploatacji;
 - b) opis głównych cech procesów produkcyjnych, na przykład rodzaju i ilości używanych materiałów;
 - c) ocena typu i ilości spodziewanych pozostałości i emisji (zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby, hałasu, wibracji, światła, ciepła, promieniowania itp.) wynikających z funkcjonowania wnioskowanego przedsięwzięcia.
2. Zarys głównych alternatywnych rozwiązań rozpatrzonych przez wykonawcę, włącznie ze wskazaniem głównych powodów dokonanego przez niego wyboru, uwzględniającego skutki środowiskowe.
3. Opis aspektów środowiska, na które może w znaczący sposób oddziaływać wnioskowane przedsięwzięcie, obejmujący w szczególności zaludnienie, faunę, florę, glebę, wodę, powietrze, czynniki klimatyczne, dobra materialne, włącznie z dziedzictwem architektonicznym i archeologicznym, krajobraz oraz wzajemne oddziaływanie między tymi czynnikami.
4. Opis ⁽¹⁾ możliwych znaczących skutków środowiskowych wnioskowanego przedsięwzięcia wynikających z:
 - a) istnienia przedsięwzięcia;
 - b) korzystania z zasobów naturalnych;
 - c) emisji zanieczyszczeń, tworzenia uciążliwości i unieszkodliwiania odpadów.
5. Informacja wykonawcy odnośnie do prognozowania metod zastosowanych w celu oceny skutków powodowanych w środowisku, o których mowa w pkt 4.
6. Opis środków przewidzianych w celu zapobiegania, zmniejszenia oraz tam gdzie to możliwe kompensowania znaczących, szkodliwych skutków powodowanych w środowisku.
7. Nietechniczne podsumowanie informacji przekazanych zgodnie z pozycjami 1–6.
8. Wskazanie trudności (niedostatków technicznych lub braku specjalistycznej wiedzy), które wykonawca napotkał przy zestawieniu wymaganych informacji.

⁽¹⁾ Opis ten powinien obejmować bezpośrednie i wszelkie pośrednie, wtórne, kumulatywne, krótko-, średnio i długookresowe, stałe i czasowe, pozytywne i negatywne skutki przedsięwzięcia.

ZAŁĄCZNIK V

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 14)

Dyrektywa Rady 85/337/EWG
(Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40)

Dyrektywa Rady 97/11/WE
(Dz.U. L 73 z 14.3.1997, s. 5)

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE
(Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17)

Wyłącznie art. 3

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE
(Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114)

Wyłącznie art. 31

CZĘŚĆ B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego

(o których mowa w art. 14)

Dyrektywa	Termin transpozycji
85/337/EWG	3 lipca 1988 r.
97/11/WE	14 marca 1999 r.
2003/35/WE	25 czerwca 2005 r.
2009/31/WE	25 czerwca 2011 r.

ZAŁĄCZNIK VI

Tabela korelacji

Dyrektywa 85/337/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2 akapit pierwszy	art. 1 ust. 2 słowa wprowadzające
art. 1 ust. 2 akapit drugi słowa wprowadzające	art. 1 ust. 2 lit. a) słowa wprowadzające
art. 1 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze	art. 1 ust. 2 lit. a) tiret pierwsze
art. 1 ust. 2 akapit drugi tiret drugie	art. 1 ust. 2 lit. a) tiret drugie
art. 1 ust. 2 akapit trzeci	art. 1 ust. 2 lit. b)
art. 1 ust. 2 akapit czwarty	art. 1 ust. 2 lit. c)
art. 1 ust. 2 akapit piąty	art. 1 ust. 2 lit. d)
art. 1 ust. 2 akapit szósty	art. 1 ust. 2 lit. e)
art. 1 ust. 3	art. 1 ust. 2 lit. f)
art. 1 ust. 4	art. 1 ust. 3
art. 1 ust. 5	art. 1 ust. 4
art. 2 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 2 ust. 2	art. 2 ust. 2
art. 2 ust. 2a	art. 2 ust. 3
art. 2 ust. 3	art. 2 ust. 4
art. 3 słowa wprowadzające	art. 3 słowa wprowadzające
art. 3 tiret pierwsze	art. 3 lit. a)
art. 3 tiret drugie	art. 3 lit. b)
art. 3 tiret trzecie	art. 3 lit. c)
art. 3 tiret czwarte	art. 3 lit. d)
art. 4	art. 4
art. 5 ust. 1	art. 5 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 5 ust. 2
art. 5 ust. 3 słowa wprowadzające	art. 5 ust. 3 słowa wprowadzające
art. 5 ust. 3 tiret pierwsze	art. 5 ust. 3 lit. a)
art. 5 ust. 3 tiret drugie	art. 5 ust. 3 lit. b)
art. 5 ust. 3 tiret trzecie	art. 5 ust. 3 lit. c)
art. 5 ust. 3 tiret czwarte	art. 5 ust. 3 lit. d)
art. 5 ust. 3 tiret piąte	art. 5 ust. 3 lit. e)
art. 5 ust. 4	art. 5 ust. 4
art. 6	art. 6
art. 7 ust. 1 słowa wprowadzające	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy słowa wprowadzające

Dyrektywa 85/337/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 7 ust. 1 lit. a)	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
art. 7 ust. 1 lit. b)	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
art. 7 ust. 1 część końcowa	art. 7 ust. 1 akapit drugi
art. 7 ust. 2–5	art. 7 ust. 2–5
art. 8	art. 8
art. 9 ust. 1 słowa wprowadzające	art. 9 słowa wprowadzające
art. 9 ust. 1 tiret pierwsze	art. 9 ust. 1 lit. a)
art. 9 ust. 1 tiret drugie	art. 9 ust. 1 lit. b)
art. 9 ust. 1 tiret trzecie	art. 9 ust. 1 lit. c)
art. 9 ust. 2	art. 9 ust. 2
art. 10	art. 10
art. 10a akapit pierwszy	art. 11 ust. 1
art. 10a akapit drugi	art. 11 ust. 2
art. 10a akapit trzeci	art. 11 ust. 3
art. 10a akapity czwarty i piąty	art. 11 ust. 4 akapity pierwszy i drugi
art. 10a akapit szósty	art. 11 ust. 5
art. 11 ust. 1	art. 12 ust. 1
art. 11 ust. 2	art. 12 ust. 2
art. 11 ust. 3	—
art. 11 ust. 4	art. 12 ust. 3
art. 12 ust. 1	—
art. 12 ust. 2	art. 13
—	art. 14
—	art. 15
art. 14	art. 16
załącznik I pkt 1	załącznik I pkt 1
załącznik I pkt 2 tiret pierwsze	załącznik I pkt 2 lit. a)
załącznik I pkt 2 tiret drugie	załącznik I pkt 2 lit. b)
załącznik I pkt 3 lit. a)	załącznik I pkt 3 lit. a)
załącznik I, pkt 3 lit. b) słowa wprowadzające	załącznik I pkt 3 lit. b) słowa wprowadzające
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret pierwsze	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (i)
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret drugie	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (ii)
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret trzecie	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (iii)
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret czwarte	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (iv)
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret piąte	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (v)
załącznik I pkt 4 tiret pierwsze	załącznik I pkt 4 lit. a)

Dyrektywa 85/337/EWG	Niniejsza dyrektywa
załącznik I pkt 4 tiret drugie	załącznik I pkt 4 lit. b)
załącznik I pkt 5	załącznik I pkt 5
załącznik I pkt 6 słowa wprowadzające	załącznik I pkt 6 słowa wprowadzające
załącznik I pkt 6 ppkt (i)	załącznik I pkt 6 lit. a)
załącznik I pkt 6 ppkt (ii)	załącznik I pkt 6 lit. b)
załącznik I pkt 6 ppkt (iii)	załącznik I pkt 6 lit. c)
załącznik I pkt 6 ppkt (iv)	załącznik I pkt 6 lit. d)
załącznik I pkt 6 ppkt (v)	załącznik I pkt 6 lit. e)
załącznik I pkt 6 ppkt (vi)	załącznik I pkt 6 lit. f)
załącznik I pkt 7–15	załącznik I pkt 7–15
załącznik I pkt 16 słowa wprowadzające	załącznik I pkt 16 słowa wprowadzające
załącznik I pkt 16 tiret pierwsze	załącznik I pkt 16 lit. a)
załącznik I pkt 16 tiret drugie	załącznik I pkt 16 lit. b)
załącznik I pkt 17–21	załącznik I pkt 17–21
załącznik I pkt 22	załącznik I pkt 24
załącznik I pkt 23	załącznik I pkt 22
załącznik I pkt 24	załącznik I pkt 23
załącznik II pkt 1	załącznik II pkt 1
załącznik II pkt 2 lit. a), b) i c)	załącznik II pkt 2 lit. a), b) i c)
załącznik II pkt 2 lit. d) słowa wprowadzające	załącznik II pkt 2 lit. d) słowa wprowadzające
załącznik II pkt 2 lit. d) tiret pierwsze	załącznik II pkt 2 lit. d) ppkt (i)
załącznik II pkt 2 lit. d) tiret drugie	załącznik II pkt 2 lit. d) ppkt (ii)
załącznik II pkt 2 lit. d) tiret trzecie	załącznik II pkt 2 lit. d) ppkt (iii)
załącznik II pkt 2 lit. d) słowa końcowe	załącznik II pkt 2 lit. d) słowa końcowe
załącznik II pkt 2 lit. e)	załącznik II pkt 2 lit. e)
załącznik II pkt 3–12	załącznik II pkt 3–12
załącznik II pkt 13 tiret pierwsze	załącznik II pkt 13 lit. a)
załącznik II pkt 13 tiret drugie	załącznik II pkt 13 lit. b)
załącznik III pkt 1 słowa wprowadzające	załącznik III pkt 1 słowa wprowadzające
załącznik III pkt 1 tiret pierwsze	załącznik III pkt 1 lit. a)
załącznik III pkt 1 tiret drugie	załącznik III pkt 1 lit. b)
załącznik III pkt 1 tiret trzecie	załącznik III pkt 1 lit. c)
załącznik III pkt 1 tiret czwarte	załącznik III pkt 1 lit. d)
załącznik III pkt 1 tiret piąte	załącznik III pkt 1 lit. e)
załącznik III pkt 1 tiret szóste	załącznik III pkt 1 lit. f)
załącznik III pkt 2 słowa wprowadzające	załącznik III pkt 2 słowa wprowadzające

Dyrektywa 85/337/EWG	Niniejsza dyrektywa
załącznik III pkt 2 tiret pierwsze	załącznik III pkt 2 lit. a)
załącznik III pkt 2 tiret drugie	załącznik III pkt 2 lit. b)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie słowa wprowadzające	załącznik III pkt 2 lit. c) słowa wprowadzające
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. a)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (i)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. b)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (ii)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. c)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (iii)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. d)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (iv)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. e)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (v)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. f)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (vi)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. g)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (vii)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. h)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (viii)
załącznik III pkt 3 słowa wprowadzające	załącznik III pkt 3 słowa wprowadzające
załącznik III pkt 3 tiret pierwsze	załącznik III pkt 3 lit. a)
załącznik III pkt 3 tiret drugie	załącznik III pkt 3 lit. b)
załącznik III pkt 3 tiret trzecie	załącznik III pkt 3 lit. c)
załącznik III pkt 3 tiret czwarte	załącznik III pkt 3 lit. d)
załącznik III pkt 3 tiret piąte	załącznik III pkt 3 lit. e)
załącznik IV pkt 1 słowa wprowadzające	załącznik IV pkt 1 słowa wprowadzające
załącznik IV pkt 1 tiret pierwsze	załącznik IV pkt 1 lit. a)
załącznik IV pkt 1 tiret drugie	załącznik IV pkt 1 lit. b)
załącznik IV pkt 1 tiret trzecie	załącznik IV pkt 1 lit. c)
załącznik IV pkt 2 i 3	załącznik IV pkt 2 i 3
załącznik IV pkt 4 słowa wprowadzające	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy słowa wprowadzające
załącznik IV pkt 4 tiret pierwsze	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy lit. a)
załącznik IV pkt 4 tiret drugie	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy lit. b)
załącznik IV pkt 4 tiret trzecie	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy lit. c)
załącznik IV pkt 4 część końcowa	załącznik IV pkt 5
załącznik IV pkt 5	załącznik IV pkt 6
załącznik IV pkt 6	załącznik IV pkt 7
załącznik IV pkt 7	załącznik IV pkt 8
—	załącznik V
—	załącznik VI

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja o dacie wejścia w życie Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka

W dniu 10 października 2011 r. Unia Europejska powiadomiła Republikę Zielonego Przylądka o zakończeniu przez Radę – w imieniu Unii Europejskiej – procedur koniecznych do wejścia w życie wyżej wymienionego protokołu podpisanego w Brukseli w dniu 27 lipca 2011 r.

Również Republika Zielonego Przylądka powiadomiła Unię Europejską w dniu 17 stycznia 2012 r. o zakończeniu swoich procedur związanych z zawarciem protokołu.

W związku z powyższym protokół, zgodnie z jego art. 16, wszedł w życie w dniu 17 stycznia 2012 r.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 71/2012

z dnia 27 stycznia 2012 r.

**zmieniające załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 689/2008
dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 689/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 689/2008 wdraża konwencję rotterdamską w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami, podpisaną w dniu 11 września 1998 r. i zatwierdzoną, w imieniu Wspólnoty, decyzją Rady 2003/106/WE⁽²⁾.
- (2) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008 należy zmienić w celu uwzględnienia działań regulacyjnych w odniesieniu do niektórych chemikaliów, podjętych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽³⁾, dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽⁴⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽⁵⁾.

- (3) Substancje dichlobenil, dichloran, etoksychina i propizochlor nie zostały włączone jako substancje czynne do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽⁶⁾, skutkiem czego zakazano stosowania tych substancji czynnych jako pestycydów, a zatem substancje te należy dodać do wykazów chemikaliów zawartych w części 1 i 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008. Dodanie dichlobenilu, dichloranu, etoksychiny i propizochloru do załącznika I zostało zawieszone ze względu na nowy wniosek o włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, złożony na podstawie art. 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy⁽⁷⁾. Ten nowy wniosek ponownie doprowadził do decyzji o niewłączaniu substancji dichlobenil, dichloran, etoksychina i propizochlor jako substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, skutkiem czego stosowanie dichlobenilu, dichloranu, etoksychiny i propizochloru jako pestycydów jest nadal zakazane, natomiast przyczyna zawieszenia dodania jej do załącznika I ustała. Substancje dichlobenil, dichloran, etoksychina i propizochlor należy zatem dodać do wykazu chemikaliów zawartego w części 1 i 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008.

- (4) Substancja bromek metylu nie została włączona jako substancja czynna do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG i substancja bromek metylu nie została włączona jako substancja czynna do załączników I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE, skutkiem czego zakazano stosowania bromku metylu jako pestycydu, a zatem substancję tę należy dodać do wykazów chemikaliów zawartych w części 1 i 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008. Dodanie substancji bromek metylu do załącznika I zawieszono z powodu nowego wniosku o włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, złożonego na podstawie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 33/2008. Ten nowy wniosek ponownie doprowadził do decyzji o niewłączaniu substancji bromek metylu jako substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, skutkiem czego stosowanie bromku

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 31.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2003, s. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

metylu jako pestycydu jest nadal zakazane, natomiast przyczyna zawieszenia dodania jej do załącznika I ustala. Substancję bromek metylu należy zatem dodać do wykazu chemikaliów zawartego w części 1 i 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008.

- (5) Substancja cyjanamid nie została włączona jako substancja czynna do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, skutkiem czego bezwzględnie nie dopuszcza się stosowania cyjanamidu jako pestycydu, a zatem substancję tę należy dodać do wykazu chemikaliów zawartego w części 1 i 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008, ponieważ prawie wszystkie jej zastosowania są zabronione, mimo że cyjanamid został zidentyfikowany i zgłoszony do oceny na podstawie dyrektywy 98/8/WE i może być w dalszym ciągu dopuszczony do stosowania w państwach członkowskich do momentu podjęcia decyzji na podstawie wymienionej dyrektywy. Dodanie cyjanamidu do załącznika I zawieszono z powodu nowego wniosku o włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, złożonego na podstawie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 33/2008. Ten nowy wniosek został wycofany przez wnioskodawcę, skutkiem czego przyczyna zawieszenia dodania do załącznika I ustala. Substancję cyjanamid należy zatem dodać do wykazu chemikaliów zawartego w części 1 i 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008.
- (6) Substancja flurprimidol nie została włączona jako substancja czynna do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, skutkiem czego zakazano stosowania flurprimidolu jako pestycydu, a zatem substancję tę należy dodać do wykazów chemikaliów zawartych w części 1 i 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008. Dodanie flurprimidolu do części 2 załącznika I zawieszono z powodu nowego wniosku o włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, złożonego na podstawie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 33/2008. Ten nowy wniosek ponownie doprowadził do decyzji o niewłączeniu substancji flurprimidol jako substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG,

skutkiem czego stosowanie flurprimidolu jako pestycydu jest nadal zakazane, natomiast przyczyna zawieszenia dodania jej do części 2 załącznika I ustala. Substancję flurprimidol należy zatem dodać do wykazu chemikaliów zawartego w części 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008.

- (7) Substancję triflumuron włączono jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, skutkiem czego stosowanie triflumuronu jako pestycydu nie jest już zakazane. Należy zatem skreślić substancję czynną triflumuron z części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008.
- (8) Substancję triazoksyd włączono jako substancję czynną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009, skutkiem czego stosowanie triazoksydu jako pestycydu nie jest już zakazane. Należy zatem skreślić substancję czynną triazoksyd z części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pozycje w brzmieniu:

Chemikalia	Nr CAS	Nr Eines	Kod CN	Podkategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)	Państwa, dla których nie jest wymagane powiadomienie
„Cyjanamid +	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p(1)	b	
Dichlobenil +	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p(1)	b	
Dichloran +	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p(1)	b	
Etoksychina +	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p(1)	b	
Bromek metylu +	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p(1)-p(2)	b-b	
Propizochlor +	86763-47-5	nd.	2924 29 98	p(1)	b”;	

b) pozycja dotycząca flurprimidolu otrzymuje brzmienie:

Chemikalia	Nr CAS	Nr Eines	Kod CN	Podkategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)	Państwa, dla których nie jest wymagane powiadomienie
„Flurprimidol +	56425-91-3	nd.	2933 59 95	p(1)	b”;	

c) skreśla się pozycję w brzmieniu:

Chemikalia	Nr CAS	Nr Eines	Kod CN	Podkategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)	Państwa, dla których nie jest wymagane powiadomienie
„Triflumuron	64628-44-0	264-980-3	2924 29 98	p(1)	b”;	

d) skreśla się pozycję w brzmieniu:

Chemikalia	Nr CAS	Nr Eines	Kod CN	Podkategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)	Państwa, dla których nie jest wymagane powiadomienie
„Triazoksyd	72459-58-6	276-668-4	2933 29 90	p(1)	b”;	

2) w części 2 dodaje się pozycje w brzmieniu:

Chemikalia	Nr CAS	Nr Eines	Kod CN	Kategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)
„Cyjanamid	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p	sr
Dichlobenil	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p	b
Dichloran	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p	b
Etoksychina	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p	b
Flurprimidol	56425-91-3	nd.	2933 59 95	p	b
Bromek metylu	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p	b
Propizochlor	86763-47-5	nd.	2924 29 98	p	b”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 72/2012**z dnia 27 stycznia 2012 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw oraz wprowadzające odstępstwo od tego rozporządzenia**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 103h lit. b) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 ustanowiono wspólną organizację rynków rolnych, która obejmuje sektor owoców i warzyw oraz sektor przetworzonych owoców i warzyw. Artykuł 103e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że w tych regionach państw członkowskich, w których stopień zorganizowania producentów w sektorze owoców i warzyw jest szczególnie niski, Komisja może upoważnić państwa członkowskie, na podstawie właściwie umotywowanego wniosku, do wypłacenia organizacjom producentów krajowej pomocy finansowej równej maksymalnie 80 % wkładów finansowych, o których mowa w art. 103b ust. 1 lit. a) przedmiotowego rozporządzenia.
- (2) Artykuł 91 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 ⁽²⁾ przewiduje, że na potrzeby art. 103e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stopień zorganizowania producentów w danym regionie państwa członkowskiego oblicza się jako wartość produkcji owoców i warzyw, którą w tym regionie uzyskały i wprowadziły do obrotu organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grupy producentów, podzieloną przez łączną wartość produkcji owoców i warzyw, którą uzyskano w tym regionie. W celu zapewnienia prawidłowego wykorzystania pomocy krajowej, właściwe jest wyjaśnienie zasad obliczania stopnia zorganizowania producentów.
- (3) Zgodnie z akapitem drugim art. 91 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 za region uważa się część terytorium państwa członkowskiego, która ma odrębny charakter ze względu na cechy administracyjne, geograficzne lub gospodarcze. Do celów spójności i weryfikowalności należy wyjaśnić definicję regionu i określić minimalny okres czasu, w trakcie którego zmiany definicji regionu nie są dozwolone, chyba że jest to obiektywnie uzasadnione.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011.
- (5) Akapit pierwszy art. 92 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 stanowi, że wnioski o pozwolenie na przyznanie krajowej pomocy finansowej na programy operacyjne, które mają zostać zrealizowane w danym roku kalendarzowym, należy przedstawić Komisji do dnia 31 stycznia danego roku. W celu umożliwienia stosowania zmienionego art. 91 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 w 2012 r., należy przewidzieć odstępstwo od terminu określonego w akapicie pierwszym art. 92 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia wykonawczego. Ponadto należy przewidzieć korektę wniosków wysłanych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.
- (6) W celu zapewnienia, aby wnioski o pozwolenie na przyznanie krajowej pomocy finansowej na programy operacyjne, które mają zostać zrealizowane w 2012 r., mogły być składane zgodnie z nowymi przepisami, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu. Jednak art. 95 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 wymaga również, aby do wniosku do Unii o zwrot krajowej pomocy finansowej dołączyć dowody pokazujące stopień zorganizowania producentów w danym regionie. Niniejsze rozporządzenie pozostaje zatem bez uszczerbku dla wniosków do Unii o zwrot krajowej pomocy finansowej zgodnie z art. 95 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 r. zatwierdzonej przez Komisję przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 543/2011

Artykuł 91 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 91

Stopień zorganizowania producentów i definicja regionu

1. Na potrzeby art. 103e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stopień zorganizowania producentów w danym regionie państwa członkowskiego oblicza się jako wartość produkcji owoców i warzyw, którą w tym regionie uzyskały

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

i wprowadziły do obrotu organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grupy producentów, podzieloną przez łączną wartość produkcji owoców i warzyw, którą uzyskano w tym regionie.

Wartość produkcji owoców i warzyw, którą w tym regionie uzyskały i wprowadziły do obrotu organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grupy producentów, o których mowa w akapicie pierwszym, dotyczy wyłącznie produktów, w odniesieniu do których wspomniane organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grupy producentów zostały uznane. Artykuły 42 i 50 stosuje się odpowiednio. Wyłącznie produkcja organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów, grup producentów i ich członków uzyskana w danym regionie, która została wprowadzona do obrotu przez organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grupy producentów, jest brana pod uwagę przy obliczaniu tej wartości.

Do obliczenia łącznej wartości produkcji owoców i warzyw uzyskanej w danym regionie stosuje się odpowiednio metodę określoną w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

2. Stopień zorganizowania producentów w danym regionie państwa członkowskiego uważa się za szczególnie niski, jeżeli średnia z tych stopni obliczonych zgodnie z ust. 1 wynosi w ostatnich trzech latach, dla których dostępne są dane, mniej niż 20 %.

3. Jedynie produkcja owoców i warzyw pochodząca z regionu, o którym mowa w niniejszym artykule, może korzystać z krajowej pomocy finansowej.

4. Do celów niniejszego rozdziału państwa członkowskie określają regiony jako odrębne części swojego terytorium zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak ich cechy agronomiczne i gospodarcze oraz ich potencjał rolniczy lub potencjał w zakresie produkcji owoców i warzyw, lub ich strukturę instytucjonalną albo administracyjną oraz w odniesieniu do których dostępne są dane w celu obliczenia stopnia zorganizowania producentów zgodnie z ust. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2012 r.

Regiony zdefiniowane przez państwo członkowskie do celów niniejszego rozdziału nie mogą być zmieniane przez okres co najmniej 5 lat, chyba że taka zmiana jest obiektywnie uzasadniona z ważnych powodów niezwiązanych z obliczaniem stopnia zorganizowania producentów w danym regionie lub regionach.

(*) Dz.U. L 33 z 5.2.2004, s. 1.”

Artykuł 2

Odstępstwo od przepisów art. 92 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego art. 92 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 państwa członkowskie przedstawiają swoje wnioski o pozwolenie na przyznanie krajowej pomocy finansowej na podstawie art. 103e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 na programy operacyjne, które mają zostać zrealizowane w 2012 r. do dnia 29 lutego 2012 r.

Państwa członkowskie określają regiony, w tym ich granice geograficzne, jak przewidziano w art. 91 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, w swoim pierwszym wniosku o pozwolenie złożonym po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W stosownych przypadkach państwa członkowskie dokonują korekty wniosków o pozwolenie złożonych w odniesieniu do 2012 r., przesłanych do Komisji przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, do dnia 29 lutego 2012 r.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla wniosków złożonych do Unii o zwrot krajowej pomocy finansowej zgodnie z art. 95 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 r. zatwierdzonej przez Komisję przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 73/2012**z dnia 27 stycznia 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	160,4
	MA	53,0
	TN	74,2
	TR	101,9
	ZZ	97,4
0707 00 05	EG	217,9
	JO	241,9
	MA	148,6
	TR	182,3
	ZZ	197,7
0709 91 00	EG	143,2
	ZZ	143,2
0709 93 10	MA	130,8
	TR	161,9
	ZZ	146,4
0805 10 20	EG	52,2
	MA	54,0
	TN	62,6
	TR	61,4
	ZZ	57,6
0805 20 10	MA	98,4
	ZZ	98,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	61,5
	EG	81,0
	IL	96,6
	JM	118,0
	KR	92,2
	MA	52,0
	PK	50,1
	TR	89,4
	ZZ	80,1
0805 50 10	TR	55,8
	ZZ	55,8
0808 10 80	CA	123,7
	CL	78,5
	CN	107,9
	US	157,9
	ZZ	117,0
0808 30 90	CN	98,4
	TR	95,1
	US	120,5
	ZA	99,3
	ZZ	103,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I KOMISJI

z dnia 23 stycznia 2012 r.

w sprawie mianowania członków Komitetu Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)

(2012/45/UE, Euratom)

PARLAMENT EUROPEJSKI, RADA I KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając decyzję Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiającą Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. ⁽²⁾ oraz rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 z dnia 25 maja 1999 r. ⁽³⁾ dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), w szczególności art. 11 ust. 2 każdego z tych rozporządzeń,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuły 11 ust. 2 rozporządzeń (WE) nr 1073/1999 i (Euratom) nr 1074/1999 stanowią, że Komitet Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) składa się z pięciu niezależnych osób z zewnątrz, posiadających kwalifikacje wymagane w swoich krajach do sprawowania wyższych stanowisk odnoszących się do obszaru działalności Urzędu, oraz że osoby te są mianowane za wspólnym porozumieniem Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.
- (2) Artykuł 11 ust. 3 stanowi, że kadencja członków Komitetu Nadzoru trwa trzy lata i może być raz odnowiona.
- (3) Maksymalny okres kadencji członków Komitetu Nadzoru mianowanych ze skutkiem od dnia 30 listopada 2005 r. dobiegł końca. Zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzeń (WE) nr 1073/1999 i (Euratom) nr 1074/1999 po upływie kadencji wspomniani członkowie sprawowali swoją funkcję aż do zakończenia procesu mianowania nowych członków Komitetu Nadzoru. Należy zatem jak najszybciej mianować nowych członków,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Następujące osoby mianuje się niniejszym członkami Komitetu Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) od dnia 23 stycznia 2012 r.:

— Herbert BÖSCH,

— Johan DENOLF,

— Catherine PIGNON,

— Rita SCHEMBRI,

— Christiaan TIMMERMANS.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 8.

2. W wypadku rezygnacji którejkolwiek z wymienionych powyżej osób z członkostwa w Komitecie Nadzoru, jej śmierci lub trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków, zostanie ona niezwłocznie zastąpiona przez pierwszą z osób wymienionych w zamieszczonym poniżej wykazie, która nie została jeszcze mianowana członkiem Komitetu Nadzoru:

- Jens MADSEN,
- Cristina NICOARĂ,
- Tuomas Henrik PÖYSTI,
- Dimitrios ZIMIANITIS.

Artykuł 2

Pełniąc swoje obowiązki, członkowie Komitetu Nadzoru nie zwracają się o instrukcje ani nie przyjmują instrukcji od jakiegokolwiek rządu lub jakiegokolwiek instytucji, organu, urzędu lub agencji.

Nie zajmują się oni, bezpośrednio ani pośrednio, sprawami, które dotyczą ich osobiście, w szczególności ze względów rodzinnych lub finansowych, co mogłoby wpłynąć na ich niezależność.

Zachowują oni ścisłą poufność w odniesieniu do przedłożonych im dokumentów oraz podczas prac nad nimi.

Artykuł 3

Członkom Komitetu Nadzoru zostają zwrócone wszelkie koszty poniesione przez nich w trakcie wykonywania obowiązków, a także przysługuje im dzienna dieta za każdy dzień pracy. Wysokość diety oraz procedura zwrotu są ustalane przez Komisję.

Artykuł 4

Komisja powiadamia wymienione powyżej osoby o niniejszej decyzji, a także zawiadamia niezwłocznie każdą osobę, która zostanie mianowana członkiem Komitetu Nadzoru w późniejszym terminie zgodnie z art. 1 ust. 2.

Niniejsze mianowanie odbywa się zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1073/1999. Pozostaje ono bez uszczerbku dla jakichkolwiek przyszłych zmian niniejszych przepisów, które to zmiany mogą zostać przyjęte przez Parlament Europejski i Radę i w szczególności dotyczyć ewentualnej modyfikacji okresu obowiązywania mandatu dokonanej w celu umożliwienia niejednoczesnej wymiany składu członków Komitetu.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 23 stycznia 2012 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Martin SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN

Przewodniczący

W imieniu Komisji

Algirdas ŠEMETA

Członek Komisji

DECYZJA RADY

z dnia 23 stycznia 2012 r.

w sprawie uruchomienia w Niderlandach zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych

(2012/46/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 25,

uwzględniając decyzję Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW ⁽²⁾, w szczególności jej art. 20 oraz rozdział 4 załącznika do niej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z Protokołem w sprawie postanowień przejściowych załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, skutki prawne aktów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii przyjętych przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony zostają utrzymane do czasu uchylecia, unieważnienia lub zmiany tych aktów w wykonywaniu Traktatów.
- (2) W związku z tym zastosowanie ma art. 25 decyzji 2008/615/WSiSW i Rada musi jednomyślnie zdecydować, czy państwa członkowskie wdrożyły przepisy rozdziału 6 tej decyzji.
- (3) Art. 20 decyzji 2008/616/WSiSW stanowi, że decyzje, o których mowa w art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW, mają być podejmowane na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu. W odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW sprawozdanie z oceny ma być oparte na wynikach wizyty ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.
- (4) Zgodnie z pkt 1.1 rozdziału 4 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW kwestionariusz opracowany przez odpowiednią grupę roboczą Rady dotyczy każdej z zautomatyzowanych metod wymiany danych i musi być wypełniony przez państwo członkowskie w

momencie uznania przez to państwo, że spełnia ono wymogi dotyczące wymiany danych w odpowiedniej kategorii danych.

- (5) Niderlandy wypełniły kwestionariusz dotyczący ochrony danych i kwestionariusz dotyczący wymiany danych daktyloskopijnych.
- (6) Niderlandy z powodzeniem przeprowadziły operację pilotażową z Niemcami.
- (7) Niemiecki zespół oceniający przeprowadził w Niderlandach wizytę ewaluacyjną i sporządził sprawozdanie z tej wizyty, które przekazano odpowiedniej grupie roboczej Rady.
- (8) Radzie przedstawiono całościowe sprawozdanie z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczącą wymiany danych daktyloskopijnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania danych daktyloskopijnych Niderlandy w pełni wdrożyły przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i są uprawnione do otrzymywania i przekazywania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2012 r.

W imieniu Rady
M. GJERSKOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 24 stycznia 2012 r.

upoważniająca Szwecję do stosowania obniżonej stawki podatku wobec energii elektrycznej zużywanej przez gospodarstwa domowe oraz przedsiębiorstwa w sektorze usług w niektórych rejonach w północnej Szwecji zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

(2012/47/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2005/231/WE⁽²⁾ upoważniono Szwecję do stosowania do dnia 31 grudnia 2011 r. obniżonej stawki akcyzy na energię elektryczną zużywaną przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa w sektorze usług na określonych terenach w północnej Szwecji, zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE.
- (2) Pismem z dnia 8 czerwca 2011 r. Szwecja zwróciła się o upoważnienie do stosowania obniżonej stawki akcyzy na energię elektryczną zużywaną przez tych samych beneficjentów przez okres kolejnych sześciu lat, tj. do dnia 31 grudnia 2017 r. Obniżka ograniczona jest do 96 SEK za MWh.
- (3) Na terenach, których dotyczy wniosek, koszty ogrzewania są przeciętnie o 25 % wyższe niż w pozostałej części kraju ze względu na dłuższy okres grzewczy. Obniżenie kosztów energii elektrycznej ponoszonych przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa działające w sektorze usług na tych terenach zmniejsza zatem różnicę pomiędzy poziomem łącznych kosztów ogrzewania ponoszonych przez odbiorców na północy Szwecji a poziomem tych kosztów ponoszonych przez odbiorców w pozostałych częściach kraju. W związku z tym przedmiotowy środek przyczynia się do realizacji celów polityki regionalnej oraz polityki spójności. Przedmiotowy środek umożliwia ponadto Szwecji stosowanie wyższej stawki podstawowej niż byłoby to możliwe w innym przypadku i tym samym pośrednio przyczynia się do realizacji celów polityki środowiskowej.
- (4) Obniżka podatku nie powinna przekroczyć, tego co jest konieczne, aby zrekompensować dodatkowe koszty ogrzewania ponoszone przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa działające w sektorze usług w północnej Szwecji.

(5) Obniżone stawki podatku pozostaną wyższe od stawek minimalnych określonych w art. 10 dyrektywy 2003/96/WE.

(6) Z uwagi na oddalony charakter terenów, których dotyczy środek, na fakt, że obniżka nie powinna przekraczać dodatkowych kosztów ogrzewania na północy Szwecji, oraz na fakt ograniczenia środka do gospodarstw domowych i przedsiębiorstw sektora usług, nie przewiduje się, że doprowadzi on do poważnych zakłóceń konkurencji lub zmian w wymianie handlowej między państwami członkowskimi.

(7) W związku z tym środek jest dopuszczalny z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i konieczności zapewnienia uczciwej konkurencji, a także jest zgodny z polityką Unii Europejskiej w dziedzinie zdrowia, środowiska, energii i transportu.

(8) Aby dać zainteresowanym przedsiębiorstwom i konsumentom wystarczającą pewność, upoważnienie do stosowania obniżonej stawki opodatkowania energii elektrycznej zużywanej na północy Szwecji należy przyznać temu krajowi na okres do dnia 31 grudnia 2017 r.

(9) Należy zapewnić ciągłość upoważnienia na mocy decyzji 2005/231/WE, które zostało przyznane z podobnych względów do tych, o których mowa w niniejszej decyzji, tak aby nie powstała luka między datą wygaśnięcia tej decyzji a datą, od której skuteczna staje się niniejsza decyzja,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym upoważnia się Szwecję do stosowania obniżonej stawki opodatkowania energii elektrycznej zużywanej przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa w sektorze usług znajdujące się w gminach wymienionych w załączniku.

Obniżka podstawowej krajowej stawki opodatkowania energii elektrycznej nie może przekroczyć tego, co jest konieczne, aby zrekompensować dodatkowe koszty ogrzewania związane z północnym położeniem w porównaniu z pozostałą częścią terytorium Szwecji, i nie może przekraczać 96 SEK za MWh.

2. Obniżone stawki muszą być zgodne z wymogami dyrektywy 2003/96/WE, w szczególności z minimalnymi stawkami określonymi w jej art. 10.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 72 z 18.3.2005, s. 27.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 stycznia 2012 r.

W imieniu Rady
M. VESTAGER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Regiony	Gminy
Norrbottnens län	Wszystkie gminy
Västerbottens län	Wszystkie gminy
Jämtlands län	Wszystkie gminy
Västernorrlands län	Sollefteå, Ånge, Örnköldsvik
Gävleborgs län	Ljusdal
Dalarnas län	Malung, Mora, Orsa, Älvdalen
Värmlands län	Torsby

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 26 stycznia 2012 r.**

przedłużająca obowiązywanie decyzji 2009/251/WE zobowiązującej państwa członkowskie do zagwarantowania, że produkty zawierające biocyd fumaran dimetylu nie będą wprowadzane do obrotu ani udostępniane na rynku

*(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 321)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2012/48/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2009/251/WE ⁽²⁾ zobowiązuje państwa członkowskie do zagwarantowania, że produkty zawierające biocyd fumaran dimetylu (DMF) nie będą wprowadzane do obrotu ani udostępniane na rynku.
- (2) Decyzja 2009/251/WE została przyjęta zgodnie z przepisami art. 13 dyrektywy 2001/95/WE, które ograniczają obowiązywanie decyzji do okresu nieprzekraczającego jednego roku, ale umożliwiają zatwierdzenie jej na kolejne okresy, z których żaden nie może przekroczyć jednego roku.
- (3) Obowiązywanie decyzji 2009/251/WE zostało przedłużone decyzjami Komisji 2010/153/UE ⁽³⁾ i 2011/135/UE ⁽⁴⁾ o dodatkowe okresy jednego roku. Obecnie rozważa się możliwość włączenia do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ stałego ograniczenia w odniesieniu do DMF w produktach. Jako że środek ten będzie dotyczyć tych samych kwestii co decyzja 2009/251/WE, dla zachowania pewności prawa decyzję 2009/251/WE należy stosować do czasu wejścia w życie stałego ograniczenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
- (4) W świetle dotychczas zdobytych doświadczeń oraz wobec braku stałego środka dotyczącego produktów konsumpcyjnych zawierających DMF konieczne jest przedłużenie obowiązywania decyzji 2009/251/WE na kolejne 12 miesięcy.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/251/WE.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 dyrektywy 2001/95/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 4 decyzji 2009/251/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4**Okres stosowania**

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia wejścia w życie rozporządzenia Komisji zmieniającego załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dotyczący DMF lub do dnia 15 marca 2013 r., w zależności od tego, która data będzie wcześniejsza.”.

Artykuł 2

Najpóźniej do dnia 15 marca 2012 r. państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zastosowania się do niniejszej decyzji i podają je do wiadomości publicznej. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji odnośne informacje.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 74 z 20.3.2009, s. 32.⁽³⁾ Dz.U. L 63 z 12.3.2010, s. 21.⁽⁴⁾ Dz.U. L 57 z 2.3.2011, s. 43.⁽⁵⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 stycznia 2012 r.

zmieniająca decyzje 2011/263/UE i 2011/264/UE w celu uwzględnienia zmian w klasyfikacji enzymów zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy Rady 67/548/EWG i z załącznikiem VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008

*(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 323)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2012/49/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE nie może zostać przyznane towarom zawierającym substancje lub preparaty/mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji jako toksyczne, niebezpieczne dla środowiska naturalnego, rakotwórcze, mutagenne lub działające toksycznie na rozrodczość, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającym i uchylającym dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 ⁽²⁾. Oznakowanie ekologiczne UE nie może również być przyznawane towarom zawierającym substancje, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE ⁽³⁾. Zgodnie z art. 6 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 gdy z technicznego punktu widzenia nie jest wykonalne zastąpienie tych towarów lub zastosowanie alternatywnych materiałów lub projektów lub w przypadku produktów, które mają znacząco wyższą całkowitą efektywność ekologiczną w porównaniu z innymi towarami tej samej kategorii, Komisja może przyjąć środki mające na celu przyznanie odstępstw od art. 6 ust. 6 tego rozporządzenia.

(2) Komisja przyjęła decyzję 2011/263/UE z dnia 28 kwietnia 2011 r. ustanawiającą kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom do zmywarek do naczyń ⁽⁴⁾ oraz decyzję 2011/264/UE z dnia 28 kwietnia 2011 r. ustanawiającą kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom pralniczym ⁽⁵⁾. Po przyjęciu tych decyzji, ważny enzym: subtilizyna, stosowany w detergentach pralniczych i detergentach do zmywarek do naczyń, został sklasyfikowany jako R50 (działa bardzo toksycznie na organizmy wodne), zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych ⁽⁶⁾ oraz z załącznikiem VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, co uniemożliwia przyznanie tym detergentom pralniczym i detergentom do zmywarek do naczyń oznakowania ekologicznego UE.

(3) Są to nowe informacje, które nie były uwzględnione w trakcie przeglądu kryteriów oznakowania ekologicznego UE stosowanych w odniesieniu do detergentów pralniczych i detergentów do zmywarek do naczyń oraz odstępstw możliwych w odniesieniu do enzymów. Należy zatem zmienić decyzje 2011/263/UE i 2011/264/UE w celu uwzględnienia zmian w klasyfikacji enzymów zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 67/548/EWG i z załącznikiem VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.

(4) Należy zapewnić okres przejściowy w celu umożliwienia producentom, których produktom przyznano oznakowanie ekologiczne dla detergentów pralniczych i detergentów do zmywarek do naczyń na podstawie kryteriów określonych w decyzjach Komisji 2003/31/WE ⁽⁷⁾ i 2003/200/WE ⁽⁸⁾, wystarczający czas na dostosowanie ich produktów tak, by spełniały kryteria i wymogi oraz w celu zrekompensowania zawieszonych spowodowanych przez tę zmianę.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 2011/263/UE i 2011/264/UE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 111 z 30.4.2011, s. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 111 z 30.4.2011, s. 34.

⁽⁶⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 9 z 15.1.2003, s. 11.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2003, s. 25.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

w decyzji 2003/31/WE i 2003/200/WE, może ono być używane do dnia 28 września 2012 r.

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2011/263/UE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Artykuł 2

W załączniku do decyzji 2011/264/UE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 stycznia 2012 r.

Artykuł 3

Jeżeli oznakowanie ekologiczne zostało przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. W załączniku do decyzji 2011/263/UE w kryterium 2 lit. b) akapit piąty dodaje się następującą substancję do tabeli odstępstw:

„Subtylizyna	H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R 50”
--------------	--	-------

2. W załączniku do decyzji 2011/264/UE w kryterium 4 lit. b) akapit piąty dodaje się następującą substancję do tabeli odstępstw:

„Subtylizyna	H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R 50”
--------------	--	-------

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 153 z dnia 11 czerwca 2011 r.)

W załączniku część A dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„354	Flurochloridon Nr CAS 61213-25-0 Nr CIPAC 430	(3RS,4RS;3RS,4SR)-3-chloro-4-chlorometylo-1-(α,α,α -trifluoro-m-tolilo)-2-pirolidon	≥ 940 g/kg Istotne zanieczyszczenia: toluen: maks. 8 g/kg	1 czerwca 2011 r.	31 maja 2021 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka chwastobójczego. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego flurochloridonu, w szczególności dodatki I i II do tego sprawozdania, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 4 lutego 2011 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: 1) zagrożenie dla roślin i organizmów wodnych niebędących przedmiotem zwalczania; 2) ochronę wód gruntowych, w przypadku gdy substancja czynna jest stosowana w regionach o niestabilnych warunkach glebowych i klimatycznych. Warunki zezwolenia w stosownych przypadkach zawierają środki zmniejszające ryzyko. Państwa członkowskie, których to dotyczy, dopilnowują, aby wnioskodawca przedłożył Komisji dalsze informacje potwierdzające w odniesieniu do następujących kwestii: 1) znaczenia zanieczyszczeń innych niż toluen; 2) zgodności ekotoksykologicznego materiału badanego ze specyfikacjami technicznymi; 3) znaczenia metabolitu R42819 ⁽¹⁾ zawartego w wodzie gruntowej; 4) ewentualnych właściwości flurochloridonu powodujących zaburzenia endokrynologiczne. Państwa członkowskie, których to dotyczy, dopilnowują, aby wnioskodawca przedłożył Komisji informacje określone w pkt 1 i 2 do dnia 1 grudnia 2011 r., informacje określone w pkt 3 do dnia 31 maja 2013 r., a informacje określone w pkt 4 w ciągu dwóch lat od daty przyjęcia wytycznych OECD w sprawie badań zaburzeń endokrynologicznych.

⁽¹⁾ R42819: (4RS)-4-(chlorometylo)-1-[3-(trifluorometylo)fenylo]pirolidyn-2-on.”

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL